

Socialdemokratiet kan derfor anbefale beslutningsforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Venstre er helt enig i de synspunkter, den tidligere ordfører har været inde på, og dem behøver jeg ikke at gentage.

Jeg skal kort meddele, at Venstre støtter forslaget.

Hans Engell (KF):

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget til folketingsbeslutning, og vi er enige i, at Danmark snarest mulig endeligt godkender den konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion, som er blevet underkrevet i december sidste år. 121 lande står bag, og det må jo betegnes som et tilfredsstillende resultat og et godt udgangspunkt for, at man kan inddrage endnu flere lande i konventionen.

Vi har også ved tidligere debatter om dette tema understreget, at det er et betydeligt problem. Det har været drøftet ved en række forslag i Folketinget, og internationale opgørelser viser, at der ligger over 110 mio. antipersonelminer placeret rundt omkring i verden. FN's generalsekretær har anslået, at det vil koste 33 mia. dollar at fjerne disse miner og sidst, men ikke mindst, at mere end 26.000 mennesker bliver dræbt eller lemlæstet hvert eneste år. UNICEF har opgjort, at der i perioden fra 1975 til 1995 blev dræbt eller lemlæstet over 1 mio. mennesker, så disse rystende tal taler helt for sig selv, og Danmark skal naturligvis hjælpe med til at ændre de uhyggelige forhold.

Vi har længe fra konservativ side understreget, at en indsats på dette område kræver en meget stor opslutning fra mange lande, hvis det overhovedet skal have mening, og bestræbelsen må derfor være, at de lande, som ikke hidtil har kunnet tilslutte sig, fortsat opfordres hertil.

Ifølge konventionen forpligter landene sig også til at sikre en destruktion af oplagrede miner i løbet af 4 år, og jeg konstaterer, hvilket fremgår af forslaget, at det fra dansk forsvars side er blevet oplyst, at konventionen skønnes at kunne opfyldes inden for rammerne af gældende dansk lovgivning og de eksisterende forsvarsplaner. Destruktion af de danske oplagrede landminer er påbegyndt og forventes afsluttet i løbet af 2 år, fremgår det af forslaget.

Men jeg hæfter mig også ved, at vi ifølge konventionen er forpligtet til at rydde minerede områder inden for 10 år, og det vil for Danmarks vedkommende betyde, at det fredede område ved Skallingen på den jyske vestkyst, hvor der fortsat findes udlagrede personelminer fra krigens tid, vil skulle ryddes inden for den periode, vi har forpligtet os til. Jeg noterer, at Forsvarsministeriet har gjort opmærksom på, at rydningen af Skallingen på grund af områdets karakter vil være yderst vanskelig og kræve et ikke ubetydeligt ressourceforbrug, og jeg vil derfor i denne forbindelse gerne spørge ministeren, og jeg går ud fra, at det er forsvarsministeren, om, hvad det mere konkret indebærer både i forhold til det personelmæssige og i forhold til de økonomiske ressourcer, der her skal afsættes fra dansk side.

I øvrigt giver forslaget og konventionen ikke anledning til bemærkninger, og jeg skal blot konstatere, at vi gerne vil sikre forslaget en hurtig behandling og vedtagelse i Folketinget.

CD's ordfører, hr. Arne Melchior, passer sit arbejde andetsteds i huset, og han har derfor bedt mig meddele på CD's vegne, at partiet støtter forslaget.

Villy Søvndal (SF):

Eksistensen af 110 mio. landminer på denne klode blev betegnet af den tidligere generalsekretær for FN, Boutros Boutros-Ghali, som vor tids største humanitære katastrofe. Det er derfor fint, det er en god dag i dag, og det er godt, at vi står ved en videreførelse af konventionen fra 1980 om forbud imod eller en begrænsning af brugen af visse konventionelle våben, som det hedder, som må anses for unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, nemlig konventionen om de særligt inhumane konventionelle våben.

Læser man beslutningsforslaget, er der så i øvrigt en historisk gennemgang af de forskellige initiativer frem mod Danmarks underskrift i Ottawa i december 1997, blandt andet gik en række humanitære organisationer – Røde Kors, Red Barnet, Folkekirkens Nødhjælp osv. – meget kraftigt ind i debatten, da vi havde den her i Folketinget.

Det, der er udeladt i bemærkningerne, men det er måske også for meget at forlange, er, at de danske humanitære foreninger dengang kritiserede Danmark for den meget fodslæbende holdning, Danmark på det tidspunkt indtog. Når man i bemærkningerne anfører, at Dan-